

Omagiu

reamățul care străbate întreaga țară — cu prilejul aniversării a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România — a pătruns și în rindurile noastre, ale actorilor.

În consecință, în numele A.T.M. — a cărei președintă am onoarea să fiu — și în numele meu propriu, am rugat revista „Teatrul” să publice căldurosul nostru omagiu către conducerea partidului, care ne-a sprijinit și ne sprijină în propășirea artei noastre, nu numai prin îndrumările sale, dar și cu ajutorul mate-

rial, fără de care nu ar fi putut să se dezvolte numeroasele teatre din București și regiuni.

În ceea ce mă privește personal, nu pot să nu-mi amintesc cum în 1945 eram singură, ca o frunză bătută de furtună, într-o lipsă totală de activitate. Tot ce realizasem Tony și cu mine, împreună cu asociații noștri, între anii 1914 și 1940, în calitate de conducători de teatru particular, se năruise. Deznădejdea mea ajunsese la culme, cînd, deodată, am primit invitația să ocup postul de directoare a Teatrului Municipal. Măturisesc că am acceptat cu sfială la început. Nu-mi dădeam seama pînă la ce punct crezul vieții mele se adapta concepțiilor partidului. Dar foarte repede am văzut cu bucurie că principiile mele despre artă corespundeau acestor concepții și că pentru dovada pe care o făcusem în munca mea de pînă atunci, mi s-a încredințat locul de cînte pe care îl ocup încă din 1947. Și nu numai eu, dar foarte mulți din artiștii din generația mea au fost investiți cu titlul de artiști ai poporului, dăruiti cu înalte distincții.

Nouă ni s-au alăturat generațiile tinere ieșite din Institutul de Teatru și Cinematografie, creat de partid. Vîrstnicii cu experiență, cei tineri cu elanul prospețimii lor, sprijinindu-ne reciproc, am răspîndit în țară lumina culturii, pe o cale artistică bine înțeleasă, contribuind la ridicarea nivelului intelectual al maselor.

Și atunci am văzut cum oamenii muncii de prin fabrici, uzine, sate, școli și universități, atrași la rîndul lor de farmecul dăruirii ce-l dă arta, s-au organizat în echipe de amatori din ce în ce mai reușite, mai numeroase, constituind astăzi o forță de o importanță socială și artistică necunoscută în trecut.

Dacă voi aminti de fala pe care o aduc țării, alături de scriitori și oameni de știință, artiști ca maestrul George Georgescu, de succesul concertelor sale date în Statele Unite, de gloria cîntăreților noștri: Herlea, Arta Florescu, Zenaida Pally, precum și a unor instrumentiști ca Voicu sau frații Gheorghiu, în U.R.S.S., Anglia, Belgia, Bulgaria și Cehoslovacia, de turneul Teatrului Național la Moscova, Paris și în Italia, al Teatrului Municipal la Budapesta, vom vedea cum, sub conducerea înțeleaptă și fermă a Partidului Muncitoresc Român, patria noastră ocupă azi un loc însemnat în concertul mondial.

Să-mi fie deci îngăduit să profit de sărbătorirea celei de a 40-a aniversări a Partidului, ca să-i aduc un modest dar sincer omagiu pentru realizările menționate în această fugară evocare și pentru toate celelalte care stau la baza minunatei sale activități.

Lucia Sturdza Bulandra

*artistă a poporului a R.P.R.,
laureată a Premiului de Stat,
directoare a Teatrului Municipal*